

private, og selv om den nye Scene antagelig vil give et betydeligt aarligt Overskud, har desværre den højtærede Kultusminister Ret i, at vor finansielle Status er saaledes, at denne store Sag for Øjeblikket ikke kan bringes frem fra Ministeriets Side. Derimod vilde der, synes jeg, være Anledning til at overveje Tanken om at tilvejebringe de fornødne Midler ved et Præmieobligationslaan. Jeg indrømmer, at jeg mangler Forudsætningerne for at bedømme et Præmieobligationslaan; men disse Laan ere i vore Broderlande med Held blevne udstedte til Fordel for Opførelse af offentlige Bygninger med kulturelle Formaal, f. Eks. til Museet i Bergen, Trondhjem Domkirke, Christiania Teater og Operaen i Stockholm. Jeg vil haabe, at Spørgsmaalet maa blive gennemtænkt, og at Vejen maa vise sig farbar. Thi er Vejen ikke farbar, og skaffes der ikke paa anden Vis Penge til en Tvedeling af det kgl. Teater, er det min triste Overbevisning, at vor nationale Scene gaar sin Ødelæggelse i Møde, og at dens Saga snart vil være ude.

Zahle: Jeg skal kun gøre en ganske enkelt Bemærkning. Det ærede Medlem, som nu talte (Johan Knudsen), var et Øjeblik inde paa det samme, nemlig det kgl. Teaters Alderdomsforsørgelsesfond. Denne Pensionskasse har — saa vidt jeg erindrer — ikke, som det ærede Medlem sagde, Midler, der beløbe sig til 1,700,000 Kr., men jeg tror, de beløbe sig til noget over 1,800,000 Kr. efter det sidste Regnskab, og saa skal den endda ikke pensionere alle de Mennesker, der medvirke ved det kgl. Teater, idet der er nogle af Skuespillerne, som have kgl. Ansættelse, og som faa Pension af Statskassen. Men saa udskyder denne Pensionsfond vistnok til den anden Side mange, som slet ikke blive tagne med. Jeg vil gerne spørge den højtærede Kultusminister, om dette er rigtigt, om ikke alle de, der ere fast ansatte ved det kgl. Teater, kunne nyde godt af Alderdomsforsørgelsesfondens Midler, og, hvis dette er rigtigt, hvilke Regler man da gaar efter! Det forekommer mig nemlig ganske urigtigt, hvis denne Fond ikke er forpligtet til at pensionere de Personer, der som fast ansatte medvirke ved det kgl. Teater. Det er ufor-

svarligt overfor Staten, som bidrager med ikke ringe aarlige Beløb til denne Alderdomsforsørgelsesfond, som faar noget over 2—2½ pCt. af Bruttoindtægten og hele Nettoudbyttet af to Forestillinger aarlig. Følgen af, at denne Kasse med de rige Midler ikke pensionerer samtlige fast ansatte, bliver nemlig let, at naar Folk have været fast ansatte ved det kgl. Teater i 20—30 Aar og ikke længere kunne medvirke paa Grund af Alderdomssvaghed, indsende de, da de ikke kunne faa Pension af denne Alderdomsforsørgelsesfond, Ansøgning til Kultusministeren om at faa lidt Understøttelse, og den godhjertede Mand, som nu er Kultusminister, og de godhjertede Mænd, som følge efter, ville gaa til Rigsdagen og sige: Her have vi en stakkels Mand, han er gammel og fattig og kan ikke klare sig, han maa have en Understøttelse paa saa og saa meget, og da vi her paa Rigsdagen ogsaa ere hjertensgode, gaa vi med dertil, og paa denne Maade vokse Statens Udgifter til det kgl. Teater yderligere. Jeg synes, dette er urigtigt og et lille Eksempel paa, hvor uheldigt det vil være, hvis Rigsdagen opgiver al Indflydelse paa det kgl. Teaters Styrelse. Jeg tror derfor ogsaa, at det Punkt i den højtærede Kultusministers Forslag ikke er heldigt, nemlig, at den midlertidige Tilstand, vi have haft i 5 Aar, nu ikke alene skal forlænges i 5 Aar til, hvilket jeg kunde gaa med til, men skal være endelig, thi Resultatet deraf bliver ganske simpelt, at det kgl. Teaters Direktion i administrativ, kunstnerisk og økonomisk Henseende kan handle, som den vil, og Statskassen har at betale, hvad det koster. Det er en Ordning, som er for fordelagtig for det kgl. Teaters Direktion og for ufordelagtig for Statskassen.

Moestrup: Da vi for 3 Aar siden behandlede et lignende Lovforslag som det, der i Dag er til Behandling, tillod jeg mig at fremsætte nogle Bemærkninger overfor den Betænkning, der var afgiven af Fler-tallet her i Salen, hvorved jeg hævdede som min Opfattelse, at en tilfredsstillende Ordning af det kgl. Teaters Forhold neppe vilde kunne naas, uden at vi fik den Talescene, som der ogsaa under Forhandlingerne her i Dag er talt saa meget om. Jeg gjorde den Gang